

Sygn. akt I C 766/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2015 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa H. M.

przeciwko (...) spółce jawnej w S.

o zapłatę

1. zasądza od (...) spółki jawnej w S. na rzecz H. M. kwotę 28.954,10 zł (dwadzieścia osiem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt cztery złote dziesięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2013r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od (...) spółki jawnej w S. na rzecz H. M. kwotę 5.468,80 zł (pięć tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I(...)

UZASADNIENIE

Powódka H. M. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce jawnej w S. (dalej jako „M. Sp.j.”) domagała się zapłaty kwoty 29.978,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że zawarła z pozwanym umowę na kwotę 29.940 zł, której przedmiotem było wykonanie na wymiar zabudowy kuchennej zgodnie z projektem, dostarczeniem mebli kuchennych wraz z kompletnym sprzętem (...) i akcesoriami oraz ich kompletny montaż wraz z uruchomieniem sprzętu. Przy realizacji montażu zabudowy meblowej wystąpił szereg usterek, które nie zostały przez pozwanego usunięte. W dniu 02 grudnia 2012 r. powódka zawiadomiła pozwanego o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową i od tej daty ponawiała próby uzyskania od pozwanego rabatu lub przywrócenia przedmiotu umowy do stanu zgodnego z umową. Pismami z dnia 12 grudnia 2012 r. i 31 grudnia 2012 r. powódka ponownie zażądała wymiany poszczególnych elementów i w miarę możliwości naprawy pozostałych. W związku z dalszym brakiem doprowadzenia przedmiotu umowy do odpowiedniego stanu, powódka określiła kolejny 1-miesięczny termin do ostatecznego wywiązania się z umowy, który upływał z dniem 20 lutego 2013 r. W związku z jego upływem, powódka wystosowała do pozwanego pismo z żądaniem obniżenia ceny, jednak pozwany odmówił zapłaty. Pismem z dnia 14 marca 2013 r. powódka odstąpiła od umowy. Dodatkowo powódka domaga się zwrotu kosztów związanych z odstąpieniem od umowy w wysokości 1.208,87 zł, na

które składa się koszt usługi gazownika, malowania kuchni wraz z materiałami oraz koszt usługi hydraulika i farba do pomalowania uszkodzonej ramy obrazu.

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości na koszt powódki.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że dokonał naprawy zgłoszonych wad w dniach 07 i 10 grudnia 2012 r., a sama powódka w piśmie z dnia 12 grudnia 2012 r. wskazała, że nie wnosi żadnych zastrzeżeń, wobec czego pozwany wezwał powódkę do uiszczenia całej należnej ceny za montaż. W odpowiedzi pozwana wysunęła kolejne żądania dokonania napraw. W wyniku spotkania i oględzin zabudowy kuchennej pozwany, dążąc do ugodowego załatwienia sporu, pismem z dnia 05 lutego 2013 r. uznał zgłaszane przez powódkę wady i zaproponował sposób załatwienia reklamacji. Powódka zaakceptowała przedstawioną przez pozwanego propozycję, jednak ze swojego stanowiska się wycofała i pismem z dnia 21 lutego 2013 r. wysunęła kolejne roszczenie, tj. żądanie obniżenia ceny kuchni i montażu o 50%. Pozwany wskazał ponadto, że nie zaktualizowało się uprawnienie powódki do żądania obniżenia ceny, albowiem powódka pierwotnie przyjęła ofertę nieodpłatnej częściowej naprawy dzieła, później natomiast nie współdziałała w tym zakresie z pozwanym. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał na wygórowaną wysokość żądania powódki. Ponadto pozwany wskazał, że skoro powódka skorzystała z przyznanego jej roszczenia o obniżenie ceny towaru konsumpcyjnego to uznać należy, że utraciła ona prawo do odstąpienia od umowy. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał także, że wady występujące w towarze konsumpcyjnym nie były istotne. Nadto pozwany podniósł, że skoro odstąpienie umowy było bezskuteczne, to niezasadnym jest domaganie się przez powódkę zwrotu kosztów związanych z odstąpieniem od umowy. Na marginesie wskazano, że powódka nie wykazała związku wskazanych kosztów z odstąpieniem od umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. M. miała zamiar przeprowadzić generalny remont kuchni w należącym do niej lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w G., przy ul. (...), obejmujący wymianę mebli oraz sprzętu (...). W tym celu udała się do salonu (...). j. w G., w którym wystawiona była kuchnia odpowiadająca oczekiwaniom H. M., przede wszystkim w zakresie stylistyki, precyzji wykonania i jakości obróbki frontów drewnianych i elementów ozdobnych. Istotnym dla niej było także stworzenie takiej aranżacji kuchni, aby nawiązywała stylem do wystroju, otwartego na kuchnię, salonu.

W rozmowach z przedstawicielem M. Sp. j. H. M. została zapewniona o wysokiej jakości materiałów używanych do wykonania mebli i ich walorach estetycznych. Projekt wykonania mebli został sporządzony przy użyciu programu wizualizacyjnego, po przeprowadzeniu pomiarów w mieszkaniu H. M. i szczegółowych ustaleniach dotyczących estetyki i funkcjonalności wyposażenia.

(dowód: zeznania świadka I. D. – k. 207-209, przesłuchanie powódki H. M. – k. 235-238, k.194-195)

W dniu 17 września 2012 r. pomiędzy M. Sp. j. (wykonawcą) a H. M. (zamawiającym) będącą konsumentem, została zawarta umowa, której przedmiotem było wykonanie i montaż mebli kuchennych w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w G., przy ul. (...) oraz sprzedaż i montaż sprzętu (...). Wynagrodzenie wykonawcy za wykonanie mebli wynosiło 21.879 zł, natomiast za sprzęt (...)– 5.721 zł. Ponadto wynagrodzenie za montaż mebli wynosiło 2.340 zł.

W tym samym dniu H. M. uiszczyła na rzecz M. Sp. j., zgodnie z umową, kwotę 8.200 zł tytułem zaliczki na poczet ceny za wykonanie mebli oraz sprzedaży sprzętu (...)

(bezsporne, a nadto dowód: umowa sprzedaży z dnia 17 września 2012 r. wraz z załącznikami – k. 10-14, przesłuchanie powódki H. M. – k. 235-238, k.194-195)

Przed montażem mebli oraz sprzętu (...)H. M. dopłaciła pozostałą część ceny za zakup mebli i sprzętu (...)w wysokości 20.570 zł oraz połowę kosztów montażu w wysokości 1.170 zł.

(bezsporne, a nadto dowód: przesłuchanie powódki H. M. – k. 235-238, k. 194-195)

Termin montażu mebli oraz sprzętu (...) przypadła na dni 12-15 listopada 2012 r., jednak nie został dotrzymany. Co więcej, przy rozpakowywaniu mebli przez ekipę montażystów jedna z szaf przewróciła się na drugą i obie spadły na obraz zawieszony na ścianie, uszkadzając jego ramę. Podczas montażu okazało się, że wieniec kuchenne są za krótkie, wobec czego ich nie zamontowano, jak również półek, drążków i relingów. Uzgodniono, iż wieniec o prawidłowej długości zostanie zamontowany po jego wykonaniu. W dniu 15 listopada montażyści porzucili pracę, pomimo jej niezakończenia, informując powódkę, że wykorzystali już czas przeznaczony na montaż jej mebli.

Powódka interweniowała telefonicznie u dyrektora P. w sprawie montażu, domagając się jego zakończenia. Miał się on odbyć w dniu 1 grudnia 2012r., jednak elementy mające podlegać montażowi nie zostały do tego czasu wyprodukowane. Wobec przedłużającego się okresu oczekiwania, pismem z dnia 02 grudnia 2012 r. H. M. wskazała na nieukończony montaż oraz zgłosiła szereg usterek w zamontowanych już elementach, domagając się ukończenia montażu oraz usunięcia zgłoszonych usterek. Ponadto zażądała obniżenia ceny mebli o 3%, tj. o kwotę 828 zł.

(dowód: pismo z dnia 02 grudnia 2012 r. wraz z potwierdzeniem wysłania faxem – k. 20-24, przesłuchanie powódki H. M. – k. 235-238, k.194-195)

W dniu 10 grudnia 2012 r. miał miejsce kolejny termin montażu, wykonywanego przez innego montażystę, podczas którego ukończono montaż niezainstalowanych jeszcze elementów, wcześniej też usunięto niektóre usterki zgłaszane przez zamawiającą.

Jakkolwiek w stosunku do pracy montażysty powódka nie miała żadnych zastrzeżeń, po ukończonym montażu wszystkich elementów kompozycji dostrzegła wiele niedoskonałości i niezgodności komponentów z ustalonym przez strony projektem, wobec czego, w dniu 12 grudnia 2012r., skierowała do pozwanego kolejne pismo, w którym wskazała na dostrzeżone wady, domagając się ich usunięcia.

(dowód: przesłuchanie powódki H. M. – k. 235-238, k.194-195; pismo z dnia 12 grudnia 2012 r. wraz z dowodem wysłania faxem – k. 26-28)

W odpowiedzi na pismo zamawiającego z dnia 02 grudnia 2012 r., wykonawca w piśmie z dnia 12 grudnia 2012 r. wskazał, że usterki zostały usunięte, wobec czego brak jest podstaw do żądania obniżenia ceny.

(dowód: pismo z dnia 12 grudnia 2012 r. – k. 29)

Powódka prowadziła z pozwanym dalszą korespondencję, żądając doprowadzenia nabytej zabudowy kuchennej do stanu zgodności z umową. Ponadto, domagała się przeprowadzenia w mieszkaniu wizji lokalnej z udziałem przedstawicieli pozwanego oraz, ewentualnie, projektantki, celem wykazania zasadności swoich zastrzeżeń co do jakości wykonania zabudowy. Jednocześnie, powódka wyznaczyła dzień 20 lutego 2013r. jako ostateczny termin usunięcia wad i usterek.

(dowód: korespondencja stron, k.30, k.32-36)

W dniu 01 lutego 2013 r. odbyły się oględziny kuchni przez przedstawicieli wykonawcy, w wyniku czego pozwany, w piśmie z dnia 5 lutego 2012r. zobowiązał się usunąć usterki, a nadto obniżyć cenę jednej z szafek o 20%, tj. o kwotę 138 zł oraz pokryć koszt uszkodzonej przez montażystów ramy obrazu i pracy hydraulików na łączną kwotę 100 zł. Ponadto w mailu z dnia 18 lutego 2013 r. wykonawca wyraził zgodę na obniżenie ceny montażu kuchni o 50%, tj. o kwotę 1.170 zł z uwagi na niedogodności, jakie poniósł zamawiający.

Powódka zaakceptowała wskazany w piśmie pozwanego sposób doprowadzenia dzieła do stanu zgodnego z umową, przypominając o wyznaczonym, ostatecznym, terminie wywiązania się z umowy przez wykonawcę.

(dowód: pismo z dnia 05 lutego 2013 r. – k. 40, korespondencja e-mail – k. 37-38, 42, zeznania świadka L. P. – k. 209, przesłuchanie powódki H. M. – k. 235-238, k.194-195)

Wykonawca potwierdził wymianę części elementów, jednak z uwagi na trudności logistycznym (zwolnienie poprzedniej ekipy, choroba monterów) nakazano zamawiającemu oczekiwać na wyznaczenie terminu montażu.

(dowód: zeznania świadka I. D. – k. 207-209, przesłuchanie powódki H. M. – k. 235-238, k.194-195)

Pismem z dnia 21 lutego 2013 r. H. M. zrezygnowała z roszczenia o naprawę i zażądała obniżenia ceny o 50% wartości mebli, tj. o kwotę 10.939,50 zł oraz o 50% wartości montażu, tj. o kwotę 1.170 zł, której dotychczas nie uiszczała. Kwotę żądanego obniżenia ceny powódka ustaliła po konsultacji ze znajomym stolarzem, który wskazał tę kwotę jako cenę, za jaką podjąłby się usunięcia istniejących usterek. W odpowiedzi wykonawca wskazał, że nie wyraża zgody na obniżenie wartości zakupionych mebli.

(dowód: pismo z dnia 21 lutego 2013 r. – k. 44, pismo z dnia 22 lutego 2013 r. – k. 45; przesłuchanie powódki H. M. – k. 235-238, k.194-195)

Pismem z dnia 14 marca 2013 r. H. M. odstąpiła od umowy z dnia 17 września 2012 r. łączącą ją z M. Sp. j. i wezwała do zapłaty kwoty 28.770 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma.

Pismem z dnia 26 marca 2013 r. M. Sp. j. odmówił wypłaty żądanej kwoty, kwestionując zasadność odstąpienia od umowy.

(dowód: pismo z dnia 14 marca 2013 r. – k. 95-97, pismo z dnia 26 marca 2013 r. – k. 100-103)

H. M. poniosła koszt naprawy uszkodzonego przez monterów obrazu w kwocie 24,10 zł (koszt farby i pędzla) oraz koszty ponownej usługi gazownika (po wymianie uszkodzonej płyty gazowej) i hydraulika w wysokości po 80 zł.

(bezsporne, a nadto: faktura VAT – k. 116; przesłuchanie powódki H. M. – k. 235-238, k.194-195)

Wykonana zabudowa mebli kuchennych w poszczególnych szafkach stojących i wiszących posiada liczne wady wykonania i montażu, w tym:

- wykonanie obu blend przy witrynie i szafce wysokiej o odmiennej kolorystyce i rysunku usłojenia okleiny oraz boków pawlacza, obudowy lodówek witryny i szafki stojącej przy oknie, a także połączonych ze sobą na długość odcinków cokołów górnych – korony,
- montaż blendy przy szafce wysokiej niewłaściwy, w wyniku czego powstała dodatkowa szczelina między blendą a ścianą oraz przy niedokładnym połączeniu odcinków cokołów górnych,
- wadliwe szlifowanie powierzchni widocznych i niewidocznych poszczególnych części zabudowy kuchennej zarówno przed, jak i po wykończeniu powierzchni meblowych, niestaranne i wadliwe wykonanie otworów w płytach pleców szafek na instalacje elektryczno-gazowe,
- wady materiałowe dotyczące doboru rysunku usłojenia i kolorystyki okleiny, który jest odmienny w poszczególnych szafkach.

Fronty (skrzydła drzwiczek) zabudowy kuchennej z powodu wadliwego przygotowania powierzchni widocznych i niewidocznych do lakierowania, jak również istniejącej powłoki lakierniczej mogą nie sprostać wymogom warunków klimatycznych, wynoszących zgodnie z normą PN- (...) – 1 pkt 1.3.4: wilgotność względna powietrza – do 95%, temperatura powietrza – do 30° C.

Ponadto w wyniku niewłaściwego szlifowania powierzchni zabudowy kuchennej, jak i naniesionej zbyt cienkiej powłoki lakierniczej, spod której wystają włókna drzewne, może dojść do braku odporności na zmienne warunki klimatyczne i powstania trudności przy konserwacji i czyszczenia powierzchni meblowych zabudowy.

Brak zgodności doboru rysunku usłojenia i kolorystyki zaokleinowanych elementów boków obudowy, wstawianych blend boku i pawlacza szafki wysokiej przy oknie, łączonych na długość cokołów górnych – korony jest niezgodne z wymogami istotnymi według pkt 1.3.2 normy (...) (...) -2 z powodu wyraźnego i widocznego obniżenia estetyki tych mebli.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu jakości produktów i usług meblarstwa i (...) – k. 257-262, ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu jakości produktów i usług meblarstwa i (...) – k. 302-303, 305)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów, zeznań świadków I. D., L. P. oraz powódki H. M., a także opinii biegłego sądowego z zakresu jakości produktów oraz usług meblarstwa i (...).

Strony nie kwestionowały prawdziwości i autentyczności złożonych do akt sprawy dokumentów, a Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im waloru wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom świadków I. D. oraz L. P., a także powódki H. M., mając na względzie, iż były one spójne, logiczne, a nadto wzajemnie się pokrywały, jak również znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w toku niniejszego postępowania.

Ponadto Sąd podzielił wnioski biegłego zawarte w opinii pisemnej oraz ustnej opinii uzupełniającej.

Wskazać należy, iż opinie biegłego zostały sporządzone w sposób fachowy, rzetelny, a wnioski są jasne, logiczne i rzeczowe. Podkreślić należy, że biegły w pełni odpowiedział na zadane mu pytania, jak również ustosunkował się do zarzutów strony pozwanej wyrażonych w piśmie z dnia 15 czerwca 2015 r.

Wyjaśnienia biegłego są, zdaniem Sądu, zupełne i w konsekwencji kwestie poddane pod ocenę biegłego należało uznać za wyjaśnione. W tym stanie rzeczy zbędnym było przeprowadzanie dowodu z opinii innego biegłego, wobec czego wniosek dowodowy strony pozwanej w tym zakresie Sąd oddalił.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającym zakresie.

Bezspornym w sprawie było, że pozwana wykonała zabudowę kuchenną w mieszkaniu powódki, za co otrzymała uzgodnioną zapłatę. Spór stron koncentrował się wokół kwestii, czy meble wykonane na zamówienie powódki okazały się niezgodne z umową, czy stwierdzone wady stoją na przeszkodzie użytkowaniu mebli zgodnie z ich przeznaczeniem. Rozstrzygnięcie wskazanej kwestii przesądza zaś o wyniku oceny zasadności dokonanej przez powódkę - pismem z dnia 14 marca 2013 r. - odstąpienia od łączącej strony umowy z dnia 17 września 2012 r. i w konsekwencji zasadności żądania zwrotu łącznej kwoty 29.978,87 zł.

Zasadność odstąpienia powódki od umowy należało rozważać na gruncie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (...) Podkreślić bowiem należy, iż art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, która weszła w życie w dniu 25 grudnia 2014 r., uchyla przepisy wskazanej wyżej ustawy, jednakże na mocy art.(...) o prawach konsumenta, do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W myśl art.(...)kc, przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. W myśl zaś art.(...) do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej.

Z kolei (...) ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej stanowi, że ustawę stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny).

W konsekwencji powyższych regulacji, przepisy wskazanej wyżej ustawy znajdą zastosowanie do umowy stron z dnia 17 września 2012 r.

Zgodnie z art. (...)1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania, przy czym za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową uważa się również nieprawidłowość w jego zamontowaniu i uruchomieniu, jeżeli czynności te zostały wykonane w ramach umowy sprzedaży przez sprzedawcę lub przez osobę, za którą ponosi on odpowiedzialność, albo przez kupującego według instrukcji otrzymanej przy sprzedaży (art. 6 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej).

W przedmiotowej sprawie wykazane zostało, że usterki istniejące w zabudowanie kuchennej zamontowanej w mieszkaniu powódki, a szczegółowo opisane w złożonej przez biegłego opinii, mają charakter pierwotny, a więc jego właściwości nie wynikają chociażby ze zwykłej eksploatacji tych urządzeń przez powódkę.

Jednocześnie biegły stwierdził, że znaczna część zabudowy kuchennej nie spełnia podstawowych wymagań przewidzianych dla mebli przeznaczonych do kuchni, a więc wykazujących określony poziom odporności na wysoką temperaturę i wilgotność powietrza. W tym miejscu zaznaczyć należy, że biegły opierając ocenę jakości dzieła na standardach wyznaczonych normą PN- (...) nie postąpił w sposób nieprawidłowy, co zarzucała strona pozwana, przeciwnie - zabieg taki był niezbędny celem ustalenia jakości wykonanej przez pozwanego zabudowy. Skoro strony nie przewidziały w umowie normy, wedle której oceniana będzie jakość urządzeń, uzasadnionym było przyjęcie ustandaryzowanego miernika powszechnie stosowanego w warunkach krajowych, którą w odniesieniu do stolarki kuchennej jest norma PN- (...).

Biegły wskazał nadto na wyraźnie widoczną obniżoną estetykę wykonanych mebli kuchennych, a więc czynnika niezwykle istotnego w odniesieniu do produktów takich jak meble, które oprócz ich charakteru użytkowego, znamionuje także ich estetyka i właśnie tym kryterium powódka się kierowała podejmując decyzję o skorzystaniu z oferty pozwanego. Należy zaznaczyć, że powódka od początku uczulała przyjmującego zamówienie na kwestię estetyki wykonania. Na obniżenie tejże miała również wpływ nieprawidłowo dobrana kolorystyka frontów oraz szczeliny pomiędzy kompozycją a ścianą, stanowiące wynik niezgodnego z zasadami sztuki stolarskiej wykonania i montażu mebli.

Z tych względów należało przyjąć, że zamontowane meble kuchenne wraz ze sprzętem (...), które należy traktować jako całość z uwagi na konieczność indywidualnego dopasowania elementów z obu grup urządzeń, są niezgodne z umową w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej.

Odnosząc się do kwestii braku prostokątności ściany wskazać należy, iż zapis umowy, na który powoływała się pozwana, nakładający na zamawiającego obowiązek zapewnienia kątów prostych ścian nie może usprawiedliwiać wady dzieła w postaci niedopasowania do ścian skutkującego powstaniem szczelin. Zważyć należy, iż pracownik pozwanej spółki oglądał kuchnię powódki i brał pomiary. Jak słusznie zauważył biegły, zabudowa była wykonywana na wymiar, zatem powinna uwzględniać nierówności ścian, zwłaszcza, że pomiarów dokonywał przedstawiciel wykonawcy dzieła. Jakkolwiek powódka zleciła przeprowadzenie remontu kuchni nie była w stanie zweryfikować jego wyników. Rzeczą pozwanego, jako profesjonalisty, było dopasowanie mebli do istniejących ścian, względnie uprzedzenie powódki, że z uwagi na ich nierówność nie jest w stanie sprostać zamówienie, tudzież poinformować o ewentualnej konieczności maskowania powstałych szpar blendą. Niewiele wspólnego z profesjonalnym podejściem do klienta ma, wyrażone przez świadka I. D., stanowisko pozwanej spółki, zgodnie z którym nawet gdyby projektantka dostrzegła nierówność ściany podczas dokonywania pomiarów, to i tak nie miało by to wpływu na sposób wykonania

mebli. Zważywszy, że powódka zamówiła meble na wymiar i zapłaciła za nie niemałą przecież kwotę, nie sposób dziwić się oczekiwaniom tejże, że meble zostaną dopasowane do istniejących ścian.

Zgodnie z art. (...)1 omawianej ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Z kolei zgodnie z art. (...) ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

W przedmiotowej sprawie ustalono, że powódka zgłaszała usterki już w piśmie z dnia 02 grudnia 2012 r., następnie powtórzyła swoje żądanie w piśmie z dnia 12 grudnia 2012 r., a w piśmie z dnia 21 stycznia 2013 r. wyznaczyła ostateczny miesięczny termin do usunięcia usterek. Jakkolwiek strony osiągnęły porozumienie co do sposobu usunięcia wad i usterek, pozwana nie była w stanie dokonać tego w czasie odpowiednim, wyznaczonym przez powódkę. Uzyskawszy informację o nieobecności pracownika odpowiedzialnego za montaż z powodu złamania nogi i idącej za tym niemożności dochowania terminu, powódka postanowiła nie oczekiwać na naprawę, lecz skorzystać z dalej idących uprawnień zagwarantowanych przez obowiązującą wówczas ustawę o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej.

Opisana wyżej sytuacja daje podstawy do twierdzenia, że pozwany nie zdołał uczynić zadość żądaniu powódki w odpowiednim czasie. W ocenie Sądu bowiem nie jest sytuacją typową oczekiwanie na usunięcie usterek przez okres niemal trzech miesięcy, podczas gdy sam termin na wykonanie całej zabudowy kuchennej został w umowie oznaczony na siedem tygodni, a więc okres niemalże dwukrotnie krótszy. W uzasadnieniu wyroku(...) w sprawie(...) czytamy, że uprawnienie do określenia długości „odpowiedniego terminu” na usunięcie wady ustawodawca przyznał zamawiającemu, a zatem termin ten przede wszystkim ma być odpowiedni z punktu widzenia przydatności dzieła dla zamawiającego, ale również musi uwzględniać czas konieczny na usunięcie wady. Co do zasady jest to zatem czas określony miarą interesów obu stron określanych na podstawie konkretnych okoliczności sprawy, aczkolwiek interes przyjmującego może ustępować interesowi zamawiającego w wypadku gdy dzieło jest mu przydatne do użytku w ściśle określonym terminie.

Tym samym powódka miała prawo żądać obniżenia ceny bądź odstąpić od umowy.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż istniejące w zabudowie usterki, a w szczególności wyraźny i widoczny brak estetyki uznać należy za wadę istotną w rozumieniu przepisów ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. W doktrynie i judykaturze za utrwalony uznać należy pogląd, że przy wykładni ustawy o sprzedaży konsumenckiej zastosowanie znajdują kryteria wypracowane w literaturze i orzecznictwie w odniesieniu do instytucji rękojmi. W konsekwencji, za wady istotne uważa się wady, które czynią rzecz bezwartościową lub nieużyteczną dla konsumenta albo niezdatną do zwykłego użytku ze względu na cel określony w umowie. Co więcej, o istotności lub nieistotności wady, a co za tym idzie - o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową, powinien decydować punkt widzenia kupującego (zamawiającego), a zatem jego subiektywna ocena niezgodności z umową, przy uwzględnieniu granic nadużycia prawa. W judykaturze wskazuje się, iż przy ocenie cechy istotności wady eksponować należałoby przede wszystkim odpowiednie oczekiwania nabywcy związane z funkcjonowaniem towaru, a nie tylko zobiektywizowany stan niezdatności do zwykłego użytku (w ogóle lub w określonym zakresie) lub bezwartościowość w znaczeniu funkcjonalnym. Estetyka mebli, obok ich funkcjonalności, jest zasadniczym elementem decydującym o wyborze oferty konkretnego producenta, innymi słowy, estetyka mebli jest nie mniej ważna niż ich zasadnicza funkcjonalność, w

związku z czym element ten nie może być poczytywany jako nieistotny (por. wyrok (...) z dnia 30 stycznia 2013 r., sygn. akt(...))

Na marginesie wskazać należy, iż strona pozwana zarzucając, że wykonane dla powódki meble były wykonane tak samo – odnośnie wyszlifowania i wybarwienia frontów szafek – jak meble na ekspozycji, które powódka wybrała, swojego twierdzenia w żaden sposób nie udowodniła, jakkolwiek to właśnie pozwana dysponuje wykonanymi przez siebie meblami i miała możliwość ich przedstawienia. Tym niemniej, niezależnie od sposobu wykonania mebli na ekspozycji, który zdecydował o wyborze oferty pozwanej przez H. M., biegły uznał wykonanie (lakierowanie) frontów szafek za wadliwe.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt sprawy niniejszej wskazać należy, iż istotność wad dzieła przełożyła się na możliwość skorzystania przez powódkę z opcji odstąpienia od umowy. Podkreślić należy jednocześnie, że wcześniejsze żądanie obniżenia ceny o 50% nie uniemożliwiło późniejszego odstąpienia od umowy, zważywszy, że związanie wyborem uprawnienia w ramach sekwencji następuje w momencie zadośćuczynienia roszczeniu konsumenta, natomiast pozwana spółka odmówiła realizacji żądania obniżenia ceny.

W konsekwencji uznać należało, iż powódka skutecznie odstąpiła od umowy z dnia 17 września 2012 r.

Zgodnie z art. (...) strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

Skoro powódka uściła na rzecz pozwanego łączną kwotę z tytułu sprzedaży mebli i sprzętu (...) oraz ich montażu kwotę 28.770 zł, należało przyjąć, iż pozwany winien kwotę tę powódce zwrócić.

Jednocześnie, uznać należy, iż powódka poniosła szkodę w łącznej kwocie 184,10 zł, na którą składa się kwota 24,10 zł z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego obrazu powódki oraz kwoty po 80 zł z tytułu kosztów hydraulika i gazownika.

Co się zaś tyczy kwoty 600 zł mającej stanowić szkodę z tytułu koniecznego malowania kuchni, brak było podstaw do jej zasądzenia, skoro powódka tego kosztu rzeczywiście nie poniosła. H. M. wskazała, iż kwotę tę będzie musiała uścić w związku z koniecznością remontu kuchni, po zabraniu mebli przez pozwanego. Tym samym nie można mówić o powstaniu szkody, rozumianej jako uszczerbek w majątku poszkodowanego. Z tych samych względów Sąd nie uwzględnił żądania zapłaty kwoty 394,77 zł tytułem materiałów do malowania kuchni. Koszt usługi gazownika Sąd uznał za nieuzasadniony ponad zasądzoną kwotę 80 zł. Zważyć należy bowiem, iż powtórna usługa, wykonana po wymianie wadliwej płyty gazowej, kosztowała powódkę 80 zł, i to tę należność oceniać należy w kategorii szkody. Powódka nie poniosła by bowiem tego kosztu, gdyby płyta dostarczona przez pozwanego była wolna od wad.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. (...) oraz z art. (...) Mając na względzie, iż powódka wzywała pozwanego do zapłaty żądanych w niniejszym postępowaniu kwot jeszcze przed wytoczeniem powództwa w przedmiotowej sprawie, zgodnie z wnioskiem powódki odsetki w wysokości ustawowej zasądzono od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 17 maja 2013 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne, na podstawie powołanych przepisów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 28.954,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2013 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono w punkcie 1. wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt 2. wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 zd. drugie kpc w zw. (...) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Powódka uległa tylko co do nieznacznej części roszczenia, w związku z czym Sąd zobowiązał pozwanego do zwrotu poniesionych przez powódkę kosztów postępowania, na które składa się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.499 zł, koszty zastępstwa procesowe w kwocie 2.400 zł, których wysokość ustalono w oparciu o §

(...)z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (...), powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, a także zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 1.252,80 zł oraz opłata sądowa od zażalenia w kwocie 300 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)